

BAKA ISTVÁN

1971 nyara

*Megyek toporogva, hallgatag
a hitemből kivert világban,
a szégyenemre rátapadt
éjek mocskából hajt ki árnyam.*

*Elétek állok – verjetek,
mint romra lakatolt kaput:
ó, húsként málló fellegek,
alkonnyá hamvadó faluk!*

Oly bizonytalanná...

*Oly bizonytalanná tehet
egy ilyen esős, őszi nap –
ha most behúnynád a szemed,
homálynak hihetnéd magad.*

*Szorongsóddal vagy jelen
a tájban, mely belőled épül,
nyirkos, növényi félelem,
üres sziveddel összebékül.*

*Képzeleteddel szörnyeteg
álmok vad körhintája fut:
döghúsként málló fellegek,
alkonnyá hamvadó faluk.*

*S a befüstölt hideg szobából
csak nézed, míg esteledik,
ahogy az ablakon a zápor
paraszt arca verítékezik.*

72. február

Az itt közölt két vers Baka István 1971–72-es leningrádi tanulmányai idejéből való, az Ilia Mihályhoz szóló levelek mellékletei voltak több más Baka-verssel együtt. Az *1971 nyara* címűt nem közölte kötetben, de utolsó sorát fölhasználta a következő évben írt *Oly bizonytalanná...* című versének 12. sorában, azonos azzal. Ám ennek a versnek az utolsó két versszakát kötetbeli közlésekor mindig elhagyta. Ez a nyolc sor is ismeretlen Baka-versnek tekinthető.